Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37123
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

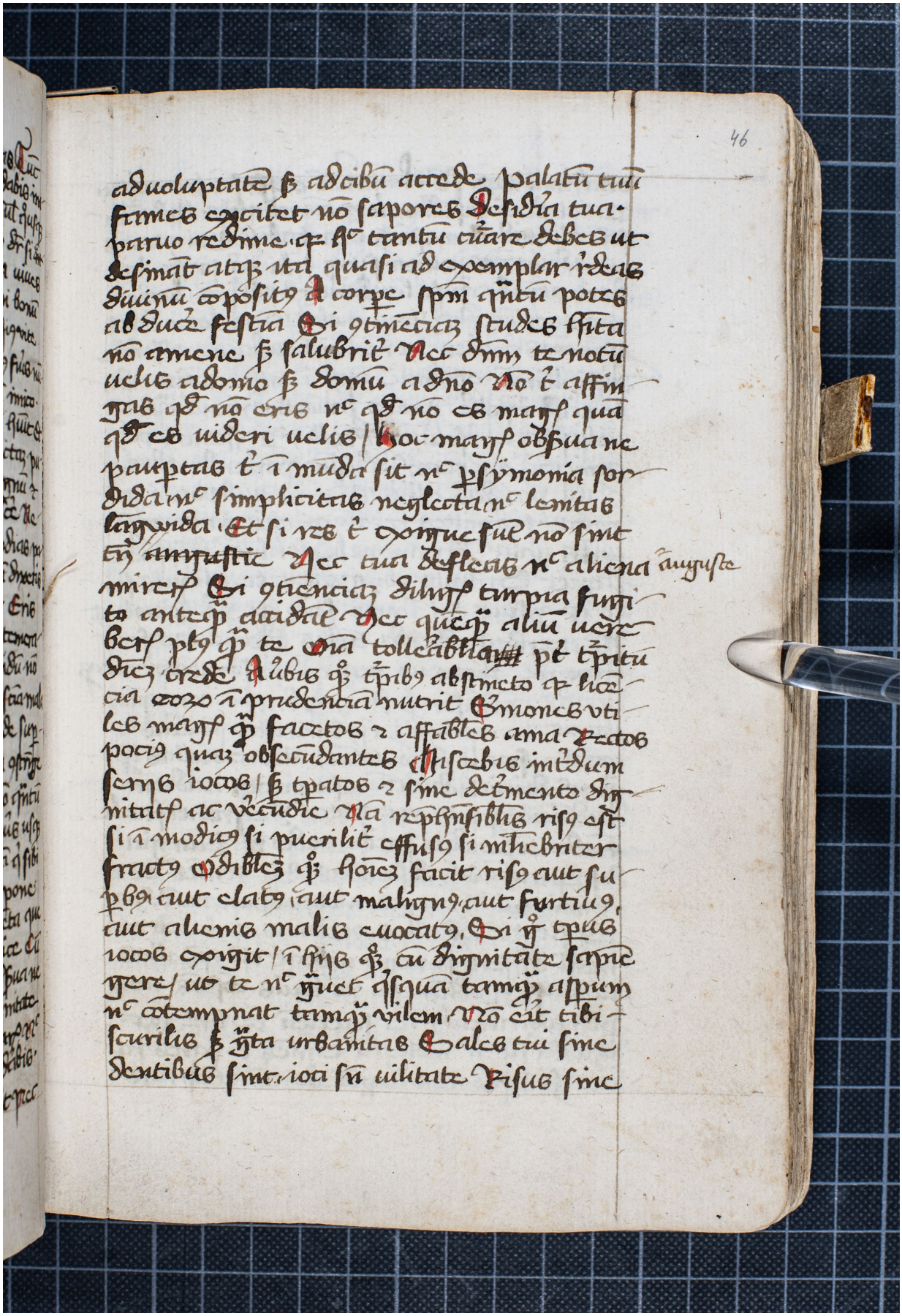

46

ad voluptatem ꝑ ad cibum accede palatum tuum
frumentum excitet non saporem desidia tua
parvo redime. et hoc tantum cavere debes ut
desinat atque uti quasi ad exemplar videas
divinum composito a corpore spm cuntu potes
abducere festina di gtmeciaz studes hsita
no amene ꝑ salubrit Nec domum te notum
uelis adomo ꝑ domum a dno No t affin
gas qd no eris nec qd no es magis qua
qd es videri uelis / Hoc magis observa ne
paupertas t i muda sit nec psymonia por
dida nec simplicitas neglecta nec lenitas
languida. Et si res t exigue sue no sint
tn angustie Nec tua deflectas nec aliena angustie
mirep di gtiencia dilugs tempia fugi
to antequ accidat Nec quequ alium uere
bers plg qm te ona tollerabilia pt tpitu
diez crede Nubis qz tribus abstineto et hoc
cia corpo i prudencia nutrit Mones vti
les magis qm factos i affables ama Pcatos
pocis quaz obscendantes christebis intdum
serus iocos / ꝑ tpatos i sine detmento dig
nitatis ac verecudie Nia reprehensibilis risus est
si i modicus si puerilit effusus si inhebriter
fractus odibilez qz horiz facit risus aut su
perbus aut elatus aut malignus aut furtivus,
aut alienis malis cuocatus. di qm tpus
iocos exigit / i stnis qz cu dignitate sepe
gere / ut te nec ignis aqua tamqm aspum
nec contemnat tamqm vilem. Vno cit tibi
securilis ꝑ hta urbanitas Dalces tui sine
dentibus sint. ioci sui utilitate Risus sine